

duxit, ubi suos habet liberos, relinqueret? Reliqui tamen inuidia nonnullorum, et quidem potentius superatus et summis incommodis pro superbia eorum afflictus: abiique cum uxore et unica tunc filia, Vicentiamque conductus, legi annos ferme duos: inde quoque conspiratione aliquorum abire coactus, Venetias petti, duodecim circiter ibi annos vixi, aequitate credo iusticiaque illocum hominum diutius quam innata infelicitas mea pateretur. Quam igitur inde quoque recessissem, Bononiae annum ferme mociatus, Florentiam veni et triennio post, chomanam sequens curiam, vi verum pulsus, anno Domini 1452, a papa Nicolao quinto, ad cuius honorem Matthaeum Chrysostomi, Evangelicam Eusebii doctrinam, Ioannem Cyrilli, liberos Aristotelis de anima libris, Leges Platonis, Ptolemaei Magnum Compositionem, quae vulgo

Almagestus appellatur, Athanasium et Basilium, Nazianzeni Gregorii,
 multaque praeter haec minuta volumina e graeco in latinum tra-
 duximus. Exacti Rhoma sumus, quia non patiebamur tot tantaque
 volumina, summo labore nobis edita, partim in Pogrum Florentinum,
 partim in Iacobum Cremonensem transferri. Quam indignissimam rem
 atque inauditam non auderemus dicere, nisi eam aperite ostenderet sche-
 dulæ manu Iacobi Cremonensis conscriptæ et in commentariis nostris,
 iussu ipsius Nicolai quinti, adfixæ, mihiq[ue] turpiter ab eo missæ.
 Quod cur faceret inde patet quod cum per epistolam, quæ extat, a me
 sibi fuerat supplicatum ut nollet labores meos in alios transferre, vel
 et que a me vexatione, quam acerba huius rei memoria faciebat, libe-
 rare, respondit obediendum esse mihi; aliter, faceret ut nullius rei possem
 in posterum recordari. Quod oraculum per episcopum edidit Perusinum.
 Itaec siue ipse per se cogitans, siue per alium sugesta sibi fuerint, nescio.
 His minis et maxime carcere atque vinculis, quibus me adflxit, perter-
 citus, illico Neapolm versus abi: ubi Alfonsus, rex Aragonum et utriusque Siciliae in-
 clitus, tam verbis quam rebus humonissime (quod immatum sibi est) me suscepit .—